

Jornada anual del Grup Sant Jordi amb participació de cristians compromesos en la promoció i en la defensa dels drets humans

Caritat en política

ORIOI DOMINGO
Barcelona

La caritat és una dimensió cristiana clau però és mal entesa. Malgrat això la caritat en la parella, la ciència, l'ecologia, l'economia i també en la política ha estat tractada en plena campanya electoral en la jornada anual del Grup Sant Jordi. Aquest grup, dedicat a la promoció i defensa dels drets humans, és fruit del plantejament cristià, cívic, catalanista i plural del bon bisbe Joan Carrera (1930-2008).

“El món s’aguantava per la caritat” és el lema de la trobada. “La caritat, religiosa o laica, transforma la societat des de diverses opcions polítiques i atén problemàtiques com la soledat, la pobresa, el sofriment, l’angoixa”, segons el teòleg J.M. Puigjaner.

I què és la caritat? El sacerdot i historiador Juan María Laboa busca una resposta en la vida i la

El Grup Sant Jordi és l’entitat eclesial més “transversal i dialogant” a Espanya, segons Laboa

història d’una Església situada en el marc de la història cultural i política de la societat. Deixa clar que la història eclesial és sovint presentada com a crònica de Papes i institucions però hauria de ser la història de la caritat.

“Els que mantenen l’Església –afirma Laboa– són la gent que estima, la gent anònima que potser no sap quin és el nom del seu bisbe. L’Església és la comunitat de creients que aprèn a estimar el Déu Pare i els altres, segons els principis de Jesús”. Principis com estimar els altres fins i tot els enemics; perdonar no set, sinó setanta vegades set; considerar els últims com els primers.

Laboa reflexiona sobre Església i poder. “La capacitat d’atracció de l’Església –diu– no depèn

JOSÉ LUIS SILVA

Juan María Laboa, sacerdot i historiador de la vida de l'Església

de grandeses o poder. L’Església atrau si mostra que Déu estima. L’amor es demostra amb actuacions, no amb teories. Alguns s’aferren a les veritats intemporals i s’obliden de l’amor viscut. Fe i amor no poden separar-se”.

El darrer llibre de Laboa, *Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia* (Ed. San Pablo), tracta sobre l’amor, la solidaritat i la història de la caritat en la vida dels cristians. Des dels grans fundadors d’institucions eclesials fins a aquelles persones anònimes que treballen per fer una societat més compassiva i fraterna.

Laboa va lloar el fet que el Grup Sant Jordi sigui l’entitat eclesial més “transversal i dialogant” a Espanya. Coincideix en

aquesta apreciació amb un ponent de l’any passat, Juan Rubio, director de *Vida Nueva*.

Entre el centenar i mig d’assistents a aquesta jornada hi havia el bisbe Joan-Enric Vives, el claretà Màxim Muñoz (president de la Unió de Religiosos), Xavier Puigdollers (director general d’Afers Religiosos de la Generalitat), Ignasi Garcia Clavel (director d’Afers Religiosos de l’Ajuntament de Barcelona), Sara Blasi (Fundació Centesimus Annus), Eva Palau (Pastoral Social de l’arquebisbat de Barcelona). També hi eren tres dels cinc autors de l’article “Fidels a la crida. Units en Crist” (*La Vanguardia*, 14 d’octubre): Josep M. Carbonell, Josep M. Cullerell i Jordi López Camps.●

J. Ma Laboa participó en la jornada del Grup Sant Jordi

“La caridad sustenta el mundo y la Iglesia”

En pleno debate y campaña electoral en Cataluña, el Grup Sant Jordi centró su debate en la caridad, ejercida desde la Iglesia y para todo el mundo. Ahora, han publicado las conclusiones de la jornada de reflexión celebrada el pasado noviembre en Barcelona.

El Grup Sant Jordi asume las principales aportaciones del historiador y sacerdote **Juan María Laboa** y del hermano de San Juan de Dios y experto en bioética **Miguel Martín**. Laboa recordó que, en la historia, los grandes actores del amor de Dios son las personas humildes y anónimas: “Hemos tenido verdaderos mártires de la caridad”. En este sentido, se insiste en que el amor al prójimo no se puede separar de las otras dimensiones de la experiencia creyente, ni de la fe, ni de la verdad.

Del mismo modo, las conclusiones también recuperan la llamada a una mirada compasiva del mundo que formuló el hermano Miguel Martín y del ejercicio de la caridad como el eje fundamental de la nueva evangelización.

Una caridad, tal y como sostuvo en su intervención, que no solo sustenta al mundo, sino a la misma Iglesia como correlato de Dios.

Las experiencias concretas de caridad que se presentaron en una mesa redonda –intervinieron **José María Aguirre, Victòria Molins, Fernando Sanz, Caterina Verdera y Manel Pousa**– resaltaron la gravedad de la situación social. Esto está llevando a muchos de los que trabajan en primera línea contra la marginación a ofrecer soluciones de urgencia y a no poder dedicarse tanto a la promoción de la persona. Esta es la octava jornada de debate del Grup Sant Jordi, que promovió el obispo auxiliar de Barcelona **Joan Carrera**. Fue una de las más concurridas, con 150 asistentes, entre ellos, numerosas personalidades católicas de la sociedad civil. Desde la primera edición, se invita también a representantes de la Iglesia del resto de España. Juan María Laboa definió esta apuesta como una de las iniciativas eclesiales más “transversales y dialogantes”.

L'estil eclesial i cívic del bisbe Carrera perdura

L'estil, Eclesial, Cívic, Bisbe, Carrera, Perdura

L'estil eclesial i cívic del bisbe Joan Carrera (1930-2008) perdura quatre anys després de la seva mort. Tarannà conciliar, dialogant, compromès amb les aspiracions nacionals de Catalunya i la gent del poble.

Aquesta presència és canalitza sobretot gràcies al **Grup Sant Jordi de promoció i defensa dels drets humans**, entitat impulsada pel que fou bisbe auxiliar de Barcelona.

Un bisbe que sintetitzava en la seva persona una sòlida dimensió intel·lectual i un gran sentit pastoral. Sempre és bo recordar el llibre *Ara mateix. Vint-i-cinc anys a Catalunya Cristiana (1983-2008)* que recull tots els articles publicats per Carrera en aquest setmanari catòlic.

Aquest volum de 1600 pàgines hauria de ser obra de consulta sistemàtica per aquelles persones (polítics, periodistes, historiadors, religiosos) que volen conèixer a fons els episodis que configuren la històrica contemporània de l'Església i de Catalunya.

El Grup Sant Jordi celebra cada any una jornada que reuneix un centenar i mig de persones bàsicament cristianes, de diverses opcions polítiques, en un clima de diàleg. Un dels artífexs claus d'aquestes trobades és Marcel Joan. Entre els assistents hi ha gent vinculada a CiU i PSC, i als Governos Pujol i del tripartit. Personatges com, per exemple, Oriol Badia, Sara Blasi, Josep Maria Carbonell, Antoni Castella, Josep Maria Cullerell, Miquel Esquirol, Ignasi García Clavel, Jordi López Camps, Albert Manent, Felip Puig, Antoni Vives.

En la trobada d'enguany s'ha debatut sobre la solidaritat i la caritat en un món que travessa una greu crisi social i econòmica. Dos han estat els ponents: un, l'historiador eclesial més destacat avui a Espanya, Juan Maria Laboa; l'altre, Miguel Martín, germà de Sant Joan de Déu i coordinador de l'àrea de Bioètica.

Publicat el CatalunyaReligió.cat (<http://www.catalunyareligio.cat>)

[Inici](#) > No ens confessem mai del pecat contra la caritat

No ens confessem mai del pecat contra la caritat

No ens confessem mai del pecat contra la caritat

Ds, 10/11/2012

M'agrada 10

Tweet 4

[1]

(Jordi Llisterra – CR). Aquest dissabte s'ha celebrat la vuitena jornada anual del Grup Sant Jordi [2], una iniciativa de debat transversal que va promoure el bisbe Joan Carrera. La caritat ha estat el punt de referència de la reflexió en un context de crisi econòmica i com a resposta des de la comunitat cristiana. Una Església que se sosté per la caritat.

“L'Església de Jesús es compona d'un poble que tendeix a estimar-se, fet que avui és més imprescindible que mai”. Aquesta ha estat una de les reflexions de l'historiador **Juan María Laboa** en una de les ponències de la jornada. Laboa, autor del llibre *Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia* [3] ha remarcat la dificultat de ser realment fidels a la pobresa que predica l'Evangelí: “La gent gairebé no es confessa mai del pecat contra la caritat” i “parlem de la riquesa del Vaticà però pocs cristians reparteixen la meitat de la seva fortuna”. En aquest sentit, ha remarcat “la immensa capacitat que tenim de

seleccionar i fer políticament correcte l'Evangeli".

La ponència del germà de Sant Joan de Déu **Miguel Martín** també ha situat com a nucli del cristianisme la donació als altres en una societat que "som molt de fer-nos llàstima i no de compadir-nos". Per Martín, davant dels eslògans en els que tots podem estar d'acord, és necessària la pràctica: "tot indica que no serem jutjats per la nostra ortodòxia, sinó per la nostra ortopraxis".

Les intervencions han situat la caritat com un dels signes que pot fer més visible l'Església i amb la que es pot fer entendre. "L'Església com un espai de caritat on tothom sigui acollit", ha definit Laboa, i ha lamentat en que durant molts anys no s'hagi comptat amb un laïcat preparat o que no s'hagi sabut donar-li suficient protagonisme.

Martín també ha parlat de "la caritat com un llenguatge universal" i ha alertat de que "no tot el Regne de Déu està en l'Església, ni tot el que fa l'Església construeix el Regne de Déu".

La taula rodona que ha completat la jornada s'ha centrat en l'experiència concreta de caritat de cinc testimonis que ha deixat frases com ^[4] que "La caritat no entén de fronteres, i al mateix temps la caritat és respectuosa amb tots els pobles" o que "El que tens de més és el que falta a un pobre".

A la jornada de reflexió hi han participat unes 150 persones de diversos ambients eclesials i socials, entre ells Francina Alsina, Carles Armengol, Oriol Badia, Josep M. Benítez, Joaquim Brustenga, Miquel Calsina, Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Oriol Domingo, Josep Maria Esquirol, Miquel Esquirol, Pere Fàbregas, Josep Maria Fisa, Eduard Fornés, Ignasi Garcia Clavel, Concepció Huerta, Eduard Ibañez, Marcel Joan, Josep Maria Jubany, Jordi Lòpez Camps, Josep Llunell, Albert Manent, Antoni Matabosch, Màxim Muñoz, Ramon Maria Nogués, Lluís Portabella, Manel Pousa, Felip Puig, Enric Puig, Xavier Puigdollers, Josep Maria Puigjaner, Francesc Rosaura, Peio Sánchez, Lluís Serra, Josep Vaquer, Caterina Verdera, Antoni Vives i l'arquebisbe Joan Enric Vives. També hi han assistit convidats de Madrid, del País Basc i del País Valencià com José María Aguirre, Jesús Bastante, José A. Badiola, Javier Baeza, Ramón Ibeás, Fernando Sanz, i Julio Silvestre.

Galeria d'imatges

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

[10]

[11]

Afegiu les vostres fotos ^[12]

Etiquetes: caritat ^[13], Grup Sant Jordi ^[14], Juan María Laboa ^[15], Miguel Martín ^[16]

M'agrada

10

Tweet

4

[1]

Teatre A Catalunya

El clàssic de Shakespeare revisitat Un text apassionant sobre l'ambició

www.tnc.cat**URL d'origen:** <http://www.catalunyareligio.cat/articles/32496>**Enllaços:**

- [1] <http://twitter.com/share>
- [2] <http://grupsantjordi.blogspot.com.es/>
- [3] <http://www.claret.cat/ca/node/174967>
- [4] <https://twitter.com/search?q=%23santjordi&src=hash>
- [5] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi20121.jpg
- [6] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi201212.jpg
- [7] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi2012123.jpg
- [8] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi20121234.jpg
- [9] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi201212345.jpg
- [10] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi2012123456.jpg
- [11] http://www.catalunyareligio.cat/sites/default/files/node_images/grupsantjordi20121234567.jpg
- [12] <http://www.catalunyareligio.cat/node/32496/images>
- [13] <http://www.catalunyareligio.cat/taxonomy/term/3407>
- [14] <http://www.catalunyareligio.cat/taxonomy/term/4455>
- [15] <http://www.catalunyareligio.cat/taxonomy/term/4095>
- [16] <http://www.catalunyareligio.cat/taxonomy/term/8680>

Juan Mari Laboa en el Grupo Sant Jordi

“La historia de la Iglesia nunca ha sido la historia del amor”

Juan Mari Laboa: “Nuestra Iglesia debe ser un espacio de caridad donde nadie sea excluido”

“Hablamos de las riquezas del Vaticano, pero ningún cristiano reparte su fortuna”

Jesús Bastante, 10 de noviembre de 2012 a las 14:01

(*Jesús Bastante*).- "La solidaridad se rompe cuando no hay comunión, cuando no hay amistad. La falta de comunión en la Iglesia no es por doctrina, sino porque no nos sentimos hermanos de los demás y no tenemos diálogo interno". El sacerdote e historiador **Juan Mari Laboa** protagonizó la segunda ponencia de la Jornada del Grup Sant Jordi, con una intervención en la que subrayó la prioridad del amor entre los seguidores de Jesús, a partir de las propias palabras del Resucitado.

"Mirad cómo se aman", "perdonad no siete sino setenta veces siete", "aquello que hicisteis...", "los últimos serán los primeros"... muchas de las expresiones de Jesús en el Evangelio y que no siempre se tienen en cuenta, ni siquiera entre la propia Iglesia. **"El amor, el perdón y la comunidad son los principios de Jesús, porque la única definición de Dios es que es amor.** Y, sin embargo, la Historia de la Iglesia nunca ha sido la historia del amor", denunció.

Para Laboa, resulta fundamental incorporar la condición del amor a nuestra vida, pese a las dificultades. Sin encerrarnos en estereotipos ni verdades a medias **"Hablamos de las riquezas del Vaticano, pero ningún cristiano reparte su fortuna"**, declaró, insistiendo en que, en ocasiones, se habla demasiado "del sexto mandamiento y apenas nadie se confiesa de haber faltado a la caridad".

En este punto, el sacerdote insistió en que "el amor se demuestra con acciones, no con teorías. **Nuestra Iglesia debe ser un espacio de caridad donde nadie sea excluido**". Porque "separar la fe de la caridad es una empresa absolutamente sin sentido".

Y, sin embargo, **en nuestra Iglesia seguimos más preocupados por el sexo, la liturgia o la ortodoxia.** "Jesús, en el Evangelio, prácticamente no habla del sexto mandamiento, pero sí dice que es más difícil que un rico pase por el ojo de una aguja". Y es que "los cristianos seleccionamos unas frases del Evangelio, y eso es lo que va a misa. ¿Y el resto?". El resto debería ser el amor, y no el protagonizado por los grandes personajes, sino por los hombres y mujeres anónimos.

"Los grandes actores del amor de Dios han sido los hombres sin historia, que a lo largo de los siglos han sido quienes han mantenido a la Iglesia". Pocos son capaces, como san Francisco, de despojarse de sus ropas y entregar sus bienes. "Los teólogos nos complican la vida, y las madres y los sin historia son quienes viven de

verdad su fe", subrayó.

En el turno de debate, tanto Laboa como Miguel Martín hablaron de la realidad de la Iglesia, de la esperanza y el **no confundir la voz de un jerarca con la de la fe**.

Por la tarde, **José María Aguirre, Francina Alsina, Fernando Sanz, Caterina Verdera y Manel Pousa** participaron en una mesa redonda, moderada por el director dels Signes dels Temps, Francesc Rosaura.

M'agrada

7

Tweet

1

0

1